

2686

Τ Α

ΚΑΛΑΝΤΑ

ΗΤΟΙ

ΥΜΝΟΙ

Ἀδόμενοι εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστου-
γέννων, τοῦ ἁγίου Βασιλείου, τῶν
Φώτων καὶ τῶν Παθῶν τοῦ
ΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τὴν σμύραν μὲν ὡς ἄνθρωπον, χρυσὸν ὡς Βασιλέα
τὸν λίβανον δὲ ὡς Θεόν, κατὰλληλα κί' ὠραία.

Ἐφοῦ τὸν ἐπροσκύνησαν, εὐθὺς πάλιν μισεῖουσιν
καὶ τὸν Ἡρώδη μελετοῦν νὰ πάγουν νὰ τὸν εὔρουν

Ἄλλ' ὁ Θεὸς καθ' ὕπνον τοὺς, τότε τοὺς ἐμποδίζει
ἄλλ' ἐξόν νὰ λάβωσιν, αὐτὸς τοὺς διορίζει.

Ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Ἰωσήφ προστάττει

καθῆ, κ' ἐκεῖ νὰ ἴσῃ

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Καλὴν ἐσπέραν ἄρχοντες, ἂν ἦναι ὀρισμὸς σας
Χριστοῦ τὴν θεῖαν Γέννησιν νὰ πῶσ' ἄρχοντικὸς σας
Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει
οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται, χαίρει ἡ κτίσις ὅλη
Ἐν τῷ σπηλαίῳ τίκτεται, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων
ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ Ποιητὴς τῶν ὄλων
Πληθος Ἄγγελων ψάλλουσι τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις
πρώτῃ τὸν ἀξιῶνεται ἢ τῶν Ποιμένων πίστις.

Δότε κ' ἐμᾶς τὸν κόπον μας ὅ,τ' εἶναι ὄρισμός σας,
Καὶ ὁ Χριστὸς μας πάντοτε νὰ ἦνε βοηθός σας.
Χρόνους πολλοὺς νὰ χαίρεσθε πάντα εὐτυχησμένοι
Σωματικὰ καὶ ψυχικὰ νὰ ἦσθε πλουτισμένοι!

Καὶ εἰς ἔτη πολλὰ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ἄρχιμηνιὰ κι ἀρχηγηρονιὰ κι ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος
Ἄγιος Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία
Βαστᾶ εἰκόνα καὶ χαρτί, χαρτί καὶ καλαμάρι
Τὸ καλαμάρι ἔγραφε καὶ τὸ χαρτί ἔμιλουσε.
— Βασίλη πόθεν ἔρχεσαι καὶ πόθεν καταβαίνεις ;
— Ἀπὸ τῆς μάνας ἔρχομαι καὶ στὸ σχολεῖο ὑπάγω
— Κάτσε νὰ φᾶς κάτσε νὰ πιῆς κάτσε νὰ τραγοῦδῆς
— Ἐγὼ γράμματα ἔμαθα, τραγούδια δὲν ἤξεύρω.
— Ἀφοῦ καί ξεύρεις γράμματα πέμαστὴν ἀλφαβῆτα
Καὶ στὸ ραβδί τὰκούμπησε νὰ πῆ τὴν ἀλφαβῆτα
Καὶ τὸ ραβδί ἦτον ξερό, χλωρὰ βλαστάρια βγάζει
Κ' ἐπάνω στὰ βλαστάρια τοῦ πουλάκια κελαδοῦσαν
Καὶ κάτω σταῖς ῥιζίτσαις τῶν βρύσαις ἐκυματοῦσαν

Καὶ πᾶν αἰ πέρδικες νὰ πιοῦν μαζὺ μὲ τὰ πουλάκια
Μὲ ὅλα τὰ πετούμενα καὶ τὰ περιστερᾶκια.
Πέρνουν νερό σὰ νύχια των καὶ μὸσχο σὰ πτερά των
Ρένουν καὶ τὸν ἀφέντη μας τὸν πολυχρονεμένον.
Ἐσὲ πρέπει ἀφέντη μου σταῖς λίραις νὰ καθίζης
μὲ τὸνα χέρι νὰ μετρᾷς μὲ τᾶλλο νὰ δα νειζής.
Καὶ πάλιν ξανὰ πρέπει σου καράβι νάρματώσης
καὶ τὰ σχοινιά τοῦ καραβιοῦ νὰ τὰ μαλαματώσης.
καὶ πάλιν ξανὰ πρέπει σου, καρέγλα ἀσημένια
γιὰ νὰ κουμβᾶς τὴν μέση σου τὴν μαργαριταρένια
καὶ πάλιν ξανὰ πρέπει σου, κορῶνα στὸ κεφάλι
διὰ νὰ σὲ τιμήσουνε μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
ἀφέντη μου, ἀφέντη μου, ἀφέντη φημισμένε
στὴν Πόλιν καὶ εἰς τὴν Φραγκιά ὄλην ἐξακουσμένε
ἀφέντη μου εὐγενικὲ πέχεις μεγάλη χάρι
καὶ ὅλοι σὲ δοξάζουσι ὅσᾶν τὸ λαμπρὸ φεγγάρι.
Πολλά' παμε τὰ φέντη μας, ἄς ποῦμε τῆς κυρᾶς μας
κυρὰ Ψιλή, κυρὰ λιγνή, κυρὰ γαϊτανοφρῦδα
πῶχεις τὸν ἥλιο πρόσωπο καὶ τὸ φεγγάρι στήθη
καὶ τοῦ κοράκου τὸ πτερό ἔχεις καμαροφρῦδι.

κυρά μου διαμαντοτράχηλη, κορώνα φορεμένη
εἰς βασιλέως θάλαμον σέχουν ζωγραφισμένη·
ὁταν σεισθῆς καὶ λυγισθῆς καὶ πᾶς στήν Ἐκκλησία
σὺ εἶσαι ἡ γαρουφαλιά καὶ ἄλλαις τὰ κλωνία.

Πολλά'παμε καὶ τῆς κυρᾶς ἄς'ποῦμε καὶ τῆς κόρης
ἔχεις μιὰ κόρη εὐμορφη 'ποῦ δὲν ὑπάρχει ὁμοία
οὔτε εἰς τὰ Παρίσια, οὔτε στήν Βενετία.

μέσα στὰ χιόνια λούσθηκε κ' ἐπῆρε ταῖς ἀσπράδες
ἐπῆρε κιὰπ' τὸ γιασεμί ὄλαις ταῖς νοστιμάδες·
ἐπῆρεν ὄψιν τοῦ ῥοδιοῦ κι' ἀσπράδα ἀπὸ χιόνι
μέσα σὲ πολλαῖς εὐμορφαῖς λάμπ' ἡ ἴδική σου κόρη
ἔχει καὶ μάτια ὅσ' ἔληές, φρύδια ὡσ' ἄν γαϊτάνι
κι' ὅποιος γυρίσει καὶ τὰ διῆ τὰ λογικά του χάνει
ἔχει καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά δεμένα πλεξοδάκια
τρελλαίνονται σ' ἄν τὴν ἰδοῦν ὅλα τὰ τζοβενάκια

Πολλάπαμε τῆς κόρης σας ἄςποῦμε καὶ τοῦ γιοῦ σας
ἔχεις υἱὸν στὰ γράμματα διαβάζει τὸ ψαλτήρι
τοῦ χρόνου ὡσ' ἄν σήμερα νὰ βάλῃ πετραχῆλι.
'Εδῶ ποῦ τραγουδίσαμε πέτρα νὰ μὴ ῥαγίσῃ
κι' ὁ οἰκοκύρης τοῦ σπητιοῦ πόλλα χρόνια νὰ ζήσῃ.

Τώρα καλονυχτίσατε, πέσετε κοιμηθῆτε
φιλοδώρησατε ἡμᾶς καθόσον εἰμπορεῖτε
ἡμεῖς εὐχαριστούμεθα εἰς τὴν προαίρεσίν σας
γνωρίζοντες τὴν γνώμην σας ὁμοῦ καὶ θέλησίν σας
ἐπίσης καὶ τὸν στιχουργὸν ποσῶς μὴ τὸν ξεχνᾶτε
νὰ τὸν εὐχαριστήσητε μὲ ὅ,τι ἀγαπᾶτε.

Καὶ εἰς ἔτη πολλά.

ΟΜΟΙΟΝ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΝ (Τῶν Κυκλάδων)

Ἅγιος Βασίλης ἔρχεται, ἄρχοντες τὸ κατέχετε
ἀπὸ τὴν Καισαρεῖα, σὺ δ' ἀρχόντισσα κυρία
βαστᾶ εἰκόνα καὶ χαρτί, ζαχαροκάντιο ζυμωτὴ
χαρτί καὶ καλαμάρι, διῆς κ' ἐμὲ τὸ παληκάρι
τὸ καλαμάρι ἔγραφε, ἡ μοῖρα μου τί μ'ἔγραφε
καὶ τὸ χαρτί ὠμίλε, ἄσπρε χρυσέ μου κρῖνε
Βασίλη πόθεν ἔρχεσαι, γὰρ δὲν μᾶς καταδέχεσαι
καὶ πόθεν καταβαίνεις, καὶ δὲν μὲ συντυχαίνεις
ἀπὸ τῆς μάνας ἔρχομαι, ἐγὼ σὲ καταδέχομαι
καὶ στὸ σχολεῖό μου πάγω, μὰ πὲς μου τί νὰ κάμω
κάτσε νὰ φᾶς κάτσε νὰ πιῆς, ἄν μὰ γαπᾶς νὰ μετὸ πῆς

κάτσε νά τραγωδήσης, νά μὲ καλοκαρδίσης
 ἐγὼ γράμματα μάθυνα, καὶ νά σέ πῶ τί πάθυνα
 τραγούδια δὲν εἰξεύρω, ἀντίκρυ μου νά σεῦρω
 χλωρὸ ραβδὶ ξερὸ ραβδὶ, τότε στήν πόρτα νά εὐγῆ
 χλωρὰ βλαστάρια πέτα, ἢ χρυσῆ μου ἢ Ζαμπέτα
 κ' ἐπάνω στὰ βλαστάρια, τῆς γειτονιάς τὸ εἶπα
 πέρδικες κελαδοῦσαν, μὰ δὲν σέ τὸ μηνοῦσαν
 δὲν ἦσαν μόνον πέρδικες, καὶ τώρα ποῦ μὲ εὐρηκες
 μόν' καὶ περιστεράκια, μαῦρά μου γλυκὰ ματάκια
 κατέβηκε ἡ πέρδικα, στὰ δίκτυα σου περδεύθηκα
 νά βρέξῃ τὸ πτερό της, μὴ θελήσῃ δ' ἡ σκληρότης
 καὶ βρέχει τὸνά φέντη μας, τρώγει τὴν νεότη μας
 τὸν πολυχρονεμένον. καὶ τῶν δύο πληγωμένων.

ΕΤΕΡΟΝ

Ἄποφα εἰν' ἀρχηχρονιά σὰς εὐχομαι καλὴ χρονιά
 Εὐτυχές τὸ νέον ἔτος νά τὸ ἔχωμεν κ' ἐφέτος
 Ἐχωμεν δὲ καὶ ἑορτὴν Κυρίου τὴν περιτομὴν
 Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Ἱεράρχου σεβασμίου.
 Κατ' ἔθιμον ἀρχαϊκὸν ἦλθα εἰς τὸ ἀρχοντικὸν
 Διὰ νά καλαντήσω νά σὰς εὐχαριστήσω
 Φίλοι ἂν ἔχετε παιδιὰ καὶ λείπουν εἰς τὴν ξενιτιὰ

Εὐχομαι νά τὰ ἰδῆτε ὡς καθὼς ἐπιποθῆτε
 Τί θέλομεν τὰ περιττά; ποῦ καταντοῦσι βαρετά;
 Τὰ ὀλίγ' αὐτὰ ἀρκοῦσι ἄλλοῦ μὰς καρτεροῦσι
 Σὰς εὐχομαι ἔτη πολλὰ εὐτυχισμένα καὶ καλὰ
 Σὰς εὐχομ' εὐτυχίαν καὶ τοῦ χρόνου μὲ ὑγείαν.

Καὶ εἰς ἔτη πολλὰ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Πάλιν ἀκούσατ' ἄρχοντες, πάλιν νά σὰς εἰπῶμεν
 καὶ ὅτι αὔριον ἐστὶ ἀνάγκη νά χαρῶμεν
 Καὶ νά πανηγυρίσωμεν Περιτομὴν Κυρίου
 καὶ ἑορτὴν τοῦ μάκαρος Μεγάλου Βασιλείου.
 Αὔριον εἰν' Περιτομὴ κ' ὑμνεῖ ἡ Ἐκκλησία
 καὶ προσκαλεῖσθε ἄρχοντες, γέροντες καὶ παιδιὰ
 Ἄς δράμωμεν ὅλοι λοιπὸν μ' εὐλάβειαν καὶ τάξι
 Μυστήρια γὰρ φοβερά μελλεῖ νά μὰς διδάξῃ
 Τὴν Σάρκα περιτέμνεται ἐκὼν ὁ πλαστοργός μας
 ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν Κύριος καὶ Θεός μας
 Καὶ ὡς Αὐτὸς ἠθέλησεν αὐτὸν νά τελειώσῃ
 τὸν Νόμον τὸν Μωσαϊκὸν πανσόφως νά πληρώσῃ
 Ἰδοὺ ὅπου σὰς εἶπαμεν μ' ὄλην τὴν προθυμίαν
 τὸν ἅγιον Βασιλείον, Περιτομὴν τὴν θείαν.

Εὐχαριστήσατε κ' ἡμᾶς μὲ ὅ,τι εἴμφορεῖτε
καὶ γενναιοδωροὶ σ' ἐμᾶς, ἄρχοντες νὰ φανήτε.
Ἐμεῖς εὐχαριστοῦμεθα εἰς τὴν προαίρεσίν σας
γνωρίζοντες τὴν γνώμην σας ὁμοῦ καὶ θέλησίν σας.

Καὶ εἰς ἔτη πολλά.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΠΤΙΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Σήμερον τὰ Φῶτα κ' οἱ φωτισμοὶ
καὶ χαραῖς μεγάλαις καὶ ἀγιασμοί,

Σήμερον τὰ ἄστρα φωτίζονται
κι' ὅλα τὰ νερά καθαρίζονται,

Σήμερον ἡ χάρις ἔρχεται
κι' ὁ κόσμος ὅλος χαίρεται,

Σήμερον τὰ Φῶτα κι' ὁ φωτισμὸς
σήμερον βαπτίζειτ' ὁ Χριστός,

Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐζήτησε
καὶ τὸν βαπτισμὸν του ἐκήρυξε.

Ὡ, Ἰωάννη Πρόδρομε, σὲ ζητῶ
ὅτι ἀπὸ σὲ θέλω Βαπτισθῶ.

Καὶ ὁ Ἰωάννης τὸν ἔλεγε
καὶ ὄλον του τὸ σῶμα ἔτρεμε
— Πῶς νὰ σὲ Βαπτίσω, ὦ Ἰησοῦ
ὅπου ἐποιήθην ἐγὼ ἐκ Σοῦ;

Πῶς τολμῶ νὰ βάλλω τὴν χεῖρά μου
εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ Σωτηρά μου;

Πῶς τολμῶ ν' ἐγγίσω τὴν κορυφὴν
εἰς τοῦ Ποιητοῦ μου τὴν κεφαλὴν;

— Πρόδρομε, τὸ ἔργον ἐκτέλεσε
καὶ τὸν Βαπτισμὸν μου γυρεύω σέ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε
ὁ Ἰορδάνης τραβήχθηκε

Ὁ Ἰωάννης ἐφοβήθηκε
ιδὼν τὸν Ἰησοῦν ποῦ ἐγδύθηκε

Καὶ ἔμεινεν εἰς δύο ὁ ποταμὸς
ἕως οὗ ἐτελείωσεν ὁ Βαπτισμὸς.

Καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τοῦ Πατρὸς
οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός.

Βλέπω τοὺς Ἀγγέλους νὰ ψάλλωσι
καὶ τὸ, Ἀλληλούϊα νὰ κράζωσι

Τὸ δὲ Ἅγιον Πνεῦμα ἐστάληκε
καὶ στὴν κεφαλὴν του ἐστάθηκε.

Διὰ τοῦτο πάντες ἀδελφοί
νὰ πανηγυρίσωμεν τὴν σημερινὴν ἑορτὴν.

Καὶ εἰς ἔτη πολλά.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Σήμερον μαῦρος οὐρανός, σήμερον μαῦρ' ἡμέρα
σήμερον ὄλοι θλίβονται καὶ τὰ βουνᾱ λυποῦνται
Ὁ Κύριος ἠθέλησε νάμβῃ σὲ περιβόλι
νά λάβῃ δεῖπνον Μυστικόν γιὰ νὰ τὸν λάβουν ὄλοι
Ἡ Παναγία Δέσποινα καθοῦνταν μοναχὴ τῆς
τὴν προσευχὴν τῆς ἔκαμνε γιὰ τὸν μονογενῆ τῆς
Φωνὴ ἐξῆλθ' ἐξ οὐρανοῦ ἀπ' Ἀρχαγγέλου στόμα
Σώνουν κυρὰ αἱ προσευχαὶ σώνουν καὶ αἱ μετάνοιαι
καὶ τὸν Υἱόν σου ἐπιάσαν εἰς τὸν χαλκιᾶ τὸν πᾶνε
Σαν κλέπτῃν τὸν ἐπιάσανε καὶ σαν φονεᾶ τὸν πᾶνε
εἰς τοῦ Πιλάτου ταῖς αὐλαῖς ἐκεῖ τὸν τυραννοῦνε
Χαλκιᾶ, χαλκιᾶ φτιάσε καρφιά, φτιάσε τρία περόνια
κ' ἐκεῖνος ὁ παράνομος βαρεῖ καὶ φτιάνει πέντε.
Σὺ Φαραῶ ποῦ τάφτιασες πρέπει νὰ μας διδάξης
— βάλτε τὰ ὀρθὰ χέρια καὶ τὰ ἄλλα ὀρθὰ πόδια
Τὸ πέμπτο τὸ φαρμακερὸ βάλτε εἰς τὴν καρδιά του
νά τρέξῃ αἷμα καὶ νερὸ νά λιγώθῃ ἡ καρδιά του.
Ἡ Παναγία ἴσαν τ' ἀκούσε ἔπεσε καὶ λιγώθη
ποῦ εἶχε Υἱόν μονογενῆ κ' ἐκεῖνον σταυρωμένον.
Ἡ Μάρθα, ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ τοῦ Λαζαροῦ ἡ μάνα
καὶ τοῦ Ἰακώβ ἡ ἀδελφὴ, αἱ τέσσαρες ἀντάμα

Ἄνοιξε πόρτα εἶπανε, ἡ πόρτα τοῦ Πιλάτου
κ' ἡ πόρτα ἀπ' τὸν φόβο τῆς ἀνοιξε μοναχὴ τῆς.
Βλέπει δεξιὰ, βλέπει ζερβιά, κανένα δὲν γνωρίζει
βλέπει καὶ δεξιώτερα, βλέπει τὸν ἅγιον Γιάννη
Ἄγιε Ἰωάννη Πρόδρομε καὶ βαπτιστά τοῦ γιοῦ μου
μὴ εἶδες τὸν Υἱόν μου καὶ τὸν Διδάσκαλόν σου ;
— Βλέπεις ἐκεῖνον τὸν γυμνὸν τὸν παραπονεμένον
ὅπου φορεῖ ὑποκάμισο στὸ αἷμα βουτυγμένον
ὅπου φορεῖ στὴν Κεφαλὴν ἀκάνθινον στεφάνι ;
ἐκεῖνος εἶν' ὁ Υἱός σου κ' ἐμεὶ ὁ Διδάσκαλός μου.
Ἡ Παναγία πλησίασε γλυκά τὸν ἐρωτοῦσε
— δὲν μὲ μιλήσῃ παιδάκι μου, δὲν μὲ μιλήσῃ Υἱέ μου ;
— Τὶ νὰ σ' εἶπῶ μανοῦλαμου ποῦ διάφορον δὲν ἔχεις
μόνον τὸ Μέγα Σάββατον, κοντὰ τὸ μεσημέρι
ποῦ θα λαλήσῃ ὁ πετεινός, σημαίνουν αἱ καμπάναις
σημαίνει ὁ Θεός, σημαίν' ἡ γῆ, σημαίνουν τὰ οὐράνια
ὅποιος τ' ἀκούει σώζεται κι' ὅποιος τὸ λέγ' ἀγιάζει
καὶ ὅποιος τὸ καλακούσῃ Παράδεισο θα λάβῃ
Παράδεισον καὶ λίβανο ἀπὸ τὸν Ἅγιον Τάφον.

Καὶ εἰς ἔτη πολλά.

ἘΛΟΣ

SISMINGO